

som en Hypokondri, betinget af Mindet om tidligere Misbrug. Jeg tør dog ikke benægte, at det her ved Siden af har drejet sig om en abusus i sin første Begyndelse, tagen af ham selv i Opløbet (Størrelsen af Dagsdosis, der mindst en Gang ses at være taget paa en Gang, Stimuleringen hjemme, den urolige Søvn).

Jeg synes, at Tilfældet kraftigt støtter Rigtigheden af min Tydning for Observation i 1911. Hvilke Motiver til at skuffe os kunde han tænkes at have haft i Marts 1905?

Israel-Rosenthal.

S. T. Etatsraad Hoff.

Bilag 9.

Stadslægen.

København, den 29. Januar 1912.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af, at det under Forhandlingerne i Folketinget ved Finanslovens anden Behandling blev udtalt, at Dr. med. B. for ca. 8 Aar siden skulde have haft et Tilbagefald af Morfinisme, har jeg anmodet Dr. B. om at udtale sig herom og derefter modtaget vedlagte Beretning, dateret 27. d. M.

Ligeledes har jeg angaaende samme Sag fra Prof. Rosenthal modtaget vedlagte Brev, dateret 27. d. M.

Det fremgaar heraf, at der ikke i 1905 har fundet noget Recidiv af Morfinisme Sted — men at Dr. B. har brugt almindelige Hostedraaber i en Dosis, som man ikke vilde betænke sig paa at ordinere til et voksent Menneske —, at han imidlertid selv har været opmærksom paa Muligheden af, at han kunde blive vænnet til Opiumsbrug, og at han derfor i Tide har indlagt sig til Afvænnning, en Forsigtighed, som mulig har været overdreven, men som i ethvert Fald ikke kan regnes ham til Last.

E. M. Hoff.

Bilag 10.

Justitsministeriet.

København, den 31. Januar 1912.

Efter Modtagelsen af Sundhedsstyrelsens Skrivelse af 9. d. M. (2419—1911) skal Justitsministeriet udtale, at denne Skrivelses Indhold ikke har kunnet ændre den af Ministeriet nærede og i de trufne Dispositioner udtrykte Opfattelse, at der ikke i Stadslæge Hoffs Forhold til de i Skrivelsen omhandlede Læger forelaa noget Grundlag for at undlade at indstille en saa dygtig, erfaren og gennem mangeaarig Virksomhed som Embedsmand og Chef for den tidligere Sundhedsstyrelse fortjent Mand til Formand for den nuværende Sundhedsstyrelse.

Naar der i Sundhedsstyrelsens Skrivelse fremsættes Beklagelse af, at der ikke er givet Sundhedsstyrelsen Lejlighed til at udtale sig over Sagen angaaende de mod Stadslæge Hoff fremsatte Klager, og ytres den Mening, at der heri foreligger en Forseelse overfor Loven af 30. April 1909, skal Ministeriet fremhæve følgende:

Ligesom Klagerne mod Stadslæge Hoff ere fremkomne i det Øjemed at lægge Hindringer i Vejen for hans Udnævnelse til Formand for Sundhedsstyrelsen, saaledes har der ej heller efter deres Indhold kunnet være Spørgsmaal om at lade dem afføde Undersøgelse, for saa vidt Stadslæge Hoff angaar, med noget